

ՈՐՈՇՈՒՄ

ք.Երևան

16.11.2025թ.

Բողոքարկման հանձնաժողովը հետևյալ կազմով՝

Նախագահությամբ՝

Արսեն Գեղամյանի

Մասնակցությամբ անդամներ՝

Հռիփսիմե Խաչատրյանի

Սուսաննա Գոգյանի

Բողոքարկման հանձնաժողովը (այսուհետ՝ Հանձնաժողով) քննության առնելով դատավորների թեկնածուների ցուցակի քրեական մասնագիտացման բաժնի համալրման նպատակով անցկացված որակավորման գրավոր քննության արդյունքների դեմ բերված բողոքը

ՊԱՐԶԵՑ

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 3-րդ հարցը:

3-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական օրենսգրքի 52-րդ հոդվածի 6-րդ մասի համաձայն՝ եթե հանցակազմի բաղկացուցիչ մաս է այլ հանցանքի կատարումը, ապա դրա համար անձն առանձին ենթարկվում է քրեական պատասխանատվության միայն այն դեպքում, երբ այդ հանցագործության համար սույն օրենսգրքով հավասար կամ ավելի խիստ պատիժ է նախատեսված, քան այն հանցակազմի համար, որի բաղկացուցիչ մասն է տվյալ հանցանքը:

ՀՀ քրեական օրենսգրքի 452-րդ հոդվածի 3-րդ մասի և 167-րդ հոդվածի 2-րդ մասի սանկցիաները հավասար են , հետևաբար խնդրի մեջ նկարագրված արարքը ենթակա է որակաման հանցակազմերի համակցությամբ, ուստի բողոքաբերի փաստարկների հիմնավոր չեն և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 10-րդ հարցը:

10-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական օրենսգրքի 46-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ կատարող է համարվում այն անձը, ով անմիջականորեն կատարել է հանցանքը կամ դրա կատարմանը մասնակցել է այլ անձի (համակատարողի) հետ համատեղ, ինչպես նաև հանցանքը կատարել է այնպիսի անձի օգտագործելու միջոցով, որն օրենքի ուժով ենթակա չէ քրեական պատասխանատվության կամ ենթակա չէ քրեական պատասխանատվության տվյալ հանցագործության համար որպես կատարող կամ հանցանքը կատարել է անզուգուրությամբ:

Հաշվի առնելով վերոգրյալը և այն, որ Տ-ն հատուկ սուբյեկտ է և հանցանքը կատարել է միջնորդավորված ձևով, հետևաբար նրա արարքը պետք է որակվեր ՀՀ քրեական օրենսգրքի 157-րդ հոդվածով: Այսպիսով, բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 12-րդ հարցը:

12-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր են հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Խնդրի փաստական հանգամանքներից չի երևում, որ Լ-ի կողմից զենքը հետ վերցնելուց հետո, նա տեղեկացված է եղել Ս-ի կողմից սպանություն կատարելու դիտավորության շարունակելիության վերաբերյալ: Հետևաբար Լ-ն ենթակա չէ քրեական պատասխանատվության, ուստի ճիշտ պատասխան պետք է դիտարկվել նաև «դ» տարբերակը, և բողոքաբերին պետք է շնորհել մեկ միավոր:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 15-րդ հարցը:

15-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր են հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական օրենսգրքի 46-րդ հոդվածի 7-րդ մասի համաձայն՝ օժանդակող է համարվում նաև այն անձը, ով նախապես համաձայնություն է տվել մասնակցելու հանցագործությանը որպես համակատարող, սակայն մյուս համակատարողի կողմից հանցանքը կատարելու ընթացքում, անմիջականորեն չմասնակցելով հանցանքի կատարմանը, իր ներկայությամբ ամրապնդել է կատարողի՝ հանցանք կատարելու վճռականությունը:

Հաշվի առնելով խնդրի փաստական հանգամանքները և վերոհիշյալ նորմի ձևակերպումը հանձնաժողովը գտնում է, որ Մ-ի արարքը պետք է որակվի ՀՀ քրեական օրենսգրքի 157-րդ հոդվածով, իսկ Տ-ի արարքը՝ ՀՀ քրեական օրենսգրքի 158-րդ հոդվածով, հետևաբար ճիշտ պատասխան պետք է դիտարկվել «ա» տարբերակը և բողոքաբերին շնորհել մեկ միավոր:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 18-րդ հարցը:

18-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր են հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական օրենսգրքի 180-րդ հոդվածը պատասխանատվություն է նախատեսում մեկ ուրիշին սեռավարակով հանցավոր ինքնավստահությամբ վարակելու համար:

Խնդրի փաստական հանգամանքներից երևում է, որ Ռ-ն չի հանդիսացել բժիշկ, չի ունեցել համապատասխան բժշկական գիտելիքներ և մասնագիտական հմտություններ, զբաղվել է ինքնաբուժությամբ, և առանց բավարար հիմնավոր հիմքեր ունենալու կարծել է, որ ապաքինվել է, սեռավարակ չունի, այսինքն դրսևորել է հանցավոր ինքնավստահություն՝ մեկ ուրիշին վարակելով:

Վերոգրյալը բավարար է գնահատելու համար, որ նրա արարքում առկա է ՀՀ քրեական օրենսգրքի 180-րդ հոդվածով նախատեսված հանցակազմը:

Հաշվի առնելով խնդրի փաստական հագամանքները և վերոհիշյալ նորմի ձևակերպումը հանձնաժողովը գտնում է, որ Ռ-ի արարքը պետք է որակվի ՀՀ քրեական օրենսգրքի 180-րդ հոդվածով, հետևաբար ճիշտ պատասխան պետք է դիտարկել «ա» տարբերակը և բողոքաբերին շնորհել մեկ միավոր:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 19-րդ հարցը:

19-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական օրենսգրքի 196-րդ հոդվածը պատասխանատվություն է նախատեսում անձին ֆիզիկական ուժեղ ցավ կամ հոգեկան ուժեղ տառապանք պատճառելու համար, եթե դա չի առաջացրել սույն օրենսգրքի 166-րդ կամ 167-րդ հոդվածով նախատեսված հետևանքները, և եթե բացակայում են սույն օրենսգրքի 450-րդ հոդվածով նախատեսված հանցանքի հատկանիշներ:

Խնդրի փաստական հանագամքներից երևում է, որ Բ-ի և Կ-ի արարքների հետևանքով Գ-ի առողջությանը պատճառվել է միջին ծանրության վնաս, որը նախատեսված է ՀՀ քրեական օրենսգրքի 167-րդ հոդվածով, իսկ դրա որակյալ մասում նախատեսված է մի խումբ անձանց կողմից տվյալ արարքը կատարելը, հետևաբար բողոքաբերի փաստարկների հիմնավոր չեն և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 22-րդ հարցը:

22-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական օրենսգրքի 166-րդ հոդվածի 2-րդ մասում հստակ թվարկված են որակյալ-ծանրացնող հանգամանքները, որտեղ բացակայում են խնդրում նշված տարբերակները, ուստի գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 29-րդ հարցը:

29-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր են հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Խնդրի բովանդակությունից երևում է, որ նրանում առկա է տեխնիկական վրիպակ, պատասխաններում Գ-ի փոխարեն նշվել է Վ, հետևաբար դա կարող էր շփոթեցնել բողոքաբերին ճիշտ պատասխանի ընտրության հարցում: Ուստի բողոքաբերին պետք է շնորհել մեկ միավոր:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 30-րդ հարցը:

30-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր են, քանի որ խնդրի մեջ նկարագրված արարքը կատարվել է զորամասում և հրամանատարի-պետի նկատմամբ, ուստի արարքն ուղղված է զինվորական ծառայության կարգի դեմ և ենթակա է որակման ՀՀ քրեական օրենսգրքի 519-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 3-րդ

կետով, ինչը բխում է Վճռաբեկ դատարանի Տիգրան Բեգլարյանի վերաբերյալ թիվ ՍԴ/0052/01/18 որոշմամբ արտահայտված դիրքորոշումներից:

Հետևաբար ճիշտ պատասխան պետք է դիտարկել «բ» տարբերակը և բողոքաբերին շնորհել մեկ միավոր:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի դատավարական իրավունք թեստային առաջադրանքի 1-ին հարցը:

1-ին հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 26-րդ հոդվածի 6-րդ մասի համաձայն՝ բացառությամբ դեպքի վայրի զննության, անձի բնակարանում ապացուցողական և վարութային այլ գործողություններ կարող են կատարվել դատարանի որոշմամբ կամ տվյալ անձի համաձայնությամբ: Ամեն դեպքում, բնակարանում խուզարկությունը, առգրավումը և դեպքի վայրի զննություն չհամարվող զննությունը կարող են կատարվել միայն դատարանի որոշմամբ:

Վերոգրյալից երևում է, որ բացի խուզարկությունից, առգրավումից և դեպի վայրի զննությունից, մյուս բոլոր գործողությունները կարող են կատարվել անձի համաձայնությամբ, հետևաբար բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի դատավարական իրավունք թեստային առաջադրանքի 3-րդ հարցը:

3-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 415-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ անչափահաս մեղադրյալի հարցաքննությունը կատարվում է պաշտպանի և հոգեբանի մասնակցությամբ: Անչափահաս մեղադրյալի հարցաքննությանը մասնակցելու իրավունք ունի նաև նրա օրինական ներկայացուցիչը:

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 97-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ օրենքի էական խախտմամբ ստացված տվյալները, ինչպես նաև դրանց հիման վրա կատարված վարութային գործողությունների արդյունքով ձեռք բերված տվյալները ճանաչվում են անթույլատրելի և չեն կարող օգտագործվել որպես ապացույց:

Հաշվի առնելով, որ անչափահասի հարցաքննությանը պետք է պարտադիր մասնակցի հոգեբանը, ուստի այդ պահանջի չպահպանելը հանգեցնում է ապացույցի անթույլատրելիությանը, քանի որ այն ձեռք է բերվել օրենքի էական խախտմամբ:

Ինչ վերաբերում է օպերատիվ-հետախուզական միջոցառումների արդյունքով կազմված փաստաթղթերին, ապա այդպիսիք ըստ ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 86-րդ հոդվածի 2-րդ մասի ապացույց չեն, իսկ անթույլատրելի ճանաչվում են միայն ապացույցները:

Հետևաբար բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի դատավարական իրավունք թեստային առաջադրանքի 19-րդ հարցը:

19-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 373-րդ հոդվածի իմպերատիվ պահանջով պայմանավորված համաձայնության վարույթի պարագայում ապացույցների հետազոտման մասով դատական ակտը ենթակա է բողոքարկման, ուստի գնահատականը ենթակա է փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի դատավարական իրավունք թեստային առաջադրանքի 25-րդ հարցը:

25-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Քրեադատավարական օրենքով հստակ սահմանված է այդ տեսակի միջնորդության լուծման արդյունքում կայացված որոշումների տեսակները, այն է՝ բավարարում կամ մերժում, ուստի բողոքաբերի պատասխանը՝ մասնակի բավարարման վերաբերյալ հիմնավոր չէ, և գնահատականը ենթակա է փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի դատավարական իրավունք թեստային առաջադրանքի 26-րդ հարցը:

26-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր են հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Հիշյալ խնդրի հարցադրումից և ստորև առաջարկվող պատասխանների բովանդակությունից հստակ չէ, թե խոսքը վերաբերում է մինչդատական ակտերի դատախազական բողոքարկմանը, թե դրանց՝ դատական կարգով բողոքարկմանը: Մասնավորապես, բողոքաբերի փաստարկն առ այն, որ դատախազական բողոքարկման ենթակա ակտերի շրջանակը քրեադատավարական օրենսդրությամբ սպառիչ թվարկված չէ, ուստի տեսականորեն և գործնականում կարող է հսկող դատախազին բողոքարկվել նաև գույքային պատասխանող ճանաչելու մասին միջնորդությունը մերժելու վերաբերյալ քննիչի որոշումը, հիմնավոր են: Հարցադրման և պատասխանների վերոնշյալ անհստակությունը կարող էր առաջացնել շփոթ, որպիսի պայմաններում՝ գտնում ենք, որ այն պետք է մեկնաբանվի հոգուտ բողոքաբերի՝ վերջինիս շնորհելով մեկ միավոր:

Բողոքարկվել է տարբերակ 1-ի դատավարական իրավունք թեստային առաջադրանքի 27-րդ հարցը:

27-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 300-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին կետի կարգավորումներից բխում է, որ բողոքաբերի փաստարկներն անհիմն են և գնահատականը ենթակա է փոփոխման:

1-ին իրավական խնդիր, 1-ին հարց

Բողոքաբերի կողմից երեք անձանց արարքների վերաբերյալ տրված որակումներում կան որոշ թերությունները, ու թեև կան սխալ քրեաիրավական որակումներ, բայց դրանց արդյունքում տրված վերլուծությունները և մեկնաբանությունները, ինչպես նաև իրավաբանական գրավոր խոսքի հստակությունը

և տրամաբանական սահունությունն արժանի են առավել բարձր գնահատման, ուստի բողոքաբերի այս խնդրին լուծման համար տրված միավորը պետք է բարձրացնել և նրան շնորհել ևս 1 միավոր:

2-րդ իրավական խնդիր, 2-րդ հարց

Բողոքաբերը սխալ եզրահանգման է եկել տուժողի վերաբերյալ բանկային գաղտնիք հանդիսացող տվյալի ստացման մասին միջնորդության լուծման վերաբերյալ: Ուստի բողոքաբերի փաստարկներն անհիմն են և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Բարձրագույն դատական խորհրդի 30.06.2025 թվականի թիվ ԲԴԽ-46-Ո-91 որոշման 4-րդ հավելվածի 4-րդ բաժնի 9-րդ կետով՝ Հանձնաժողովը

ՈՐՈՇԵՑ

Թիվ 445566 ծածկագրով աշխատանքի քննության արդյունքների դեմ բերված բողոքը բավարարել մասնակիորեն, նյութական իրավունքի՝ 12-րդ, 15-րդ, 18-րդ, 29-րդ, 30-րդ և դատավարական իրավունքի՝ 26-րդ հարցերի համար շնորհել մեկական միավոր, այսինքն՝ 6 միավոր, արդյունքում թեստային առաջադրանքների ընդահուր հանրագումարը կազմում է 47 միավոր: 1-ին իրավական խնդրի 1-ին հարցի համար շնորհվել է 1 միավոր, ուստի իրավական խնդրի միավորը կազմում 33 միավոր:

ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ՆԱԽԱԳԱՀ՝

ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ԱՆԴԱՄՆԵՐ՝

